

[Else-Merete Ross.]

støttens reelle værdi, der er sket gennem den almindelige stigning i priserne. Ud fra denne betragtning kan vi tilslutte os forslaget.

Det tredje punkt er en udskydelse af hele lovens revision til folketingsåret 1973-74, selv om der i loven af 1969 står, at revisionen skulle finde sted i år. I betænkningen fra folketingsudvalget i 1969 er ordet „senest“ 1972-73 trykt med spærrede typer. Jeg var selv medlem af udvalget og ved derfor, at de spærrede bogstaver i ordet „senest“ var udtryk for, at mange i udvalget var i tvivl om, hvorvidt den udformning, loven fik i 1969, nu også var den helt rigtige. Jeg havde gerne set en revision i år, men indrømmer, at det er svært at sige præcis, hvordan jeg ønsker en revideret kunstfondlov.

I Statens Kunstfonds repræsentantskab har man faktisk lige fra starten haft drøftelser om forskellige ændringer. Dissé drøftelser er yderligere blevet koncentreret i det sidste års tid med henblik på den revision, man troede skulle komme nu.

Ministeren har fået en skrivelse fra repræsentantskabets formand, der oplyser, at der under drøftelserne er fremkommet en lang række divergerende ytringer og forslag. Kun på to punkter synes det nuværende repræsentantskab at være helt enige, nemlig i, at Statens Kunstfond skal bevares under en eller anden form, og at den økonomiske støtte til kunstnere skal beskattes. Dette sidste har det taget årevis at komme til enighed om. Jeg håber derfor, at dette spørgsmål ikke mere vil belaste repræsentantskabets drøftelser.

Diskussionen om Statens Kunstfond og dens forskellige støtteformer foregår ikke blot i repræsentantskabet og i kunstnerorganisationer, men mange steder i befolkningen. At få lavet en lov om Statens Kunstfond, som kan tilfredsstille alle, tror jeg er umuligt. Derfor kunne ministeren måske lige så godt være hoppet ud i en revision nu som at udsætte den et år.

Ministeren begrunder udskydelsen af revisionen bl. a. med, at forholdene omkring den musiklov, der skal fremsættes i 1973-74, først må være afklaret. Der kan jeg se en sammenhæng med kunstfonden, hvis da musikloven giver tonekunstnerne, som jeg synes er forfordelt i kunstfonden, bedre vilkår.

Men så nævner ministeren også forholdene omkring den kulturelle fond. Jeg anede med skam at melde ikke, hvad den kulturelle fond var. Det tog en af de fortrinlige og hjælpsomme medarbejdere i folketingets bibliotek adskillige timer at finde frem til oplysninger derom. Så vidt jeg forstår, er den kulturelle fond kommet til verden ved en lov i 1935, og den støtter særlig tonekunsten, men vist også teatret. Vil ministeren ikke løfte sløret for de planer, han har med hensyn til denne kulturelle fonds fremtidige betydning, specielt med henblik på dens betydning for en revision af loven om Statens Kunstfond?

Jeg ser med glæde, at ministeren har taget hensyn til de ønsker, folketingsudvalget fremsatte i sin betænkning i 1969. Selv om jeg ikke kender resultatet, er jeg glad over, at ministeren i hvert fald undersøger, om det ville være rationelt at samle de bevillinger, som hører under kunstfondlovgivningen, og dem, som gives over finansloven, i én pulje for at gøre fordelingen af bevilingerne yderligere fleksibel. Herunder vil også høre stillingtagen til hædersgaver og deres antal.

Livsvarig støtte er i alle tilfælde en hæder. Hvorfor så ikke nøjes med at tale om små og store statsydelser? Skal vi overhovedet have begrebet hædersgave, synes jeg, at der kun skulle være ganske enkelte som udtryk for en stor del af befolkningens beundring for vedkommende kunstner. Det behøvede ikke at være noget livsvarigt, men f. eks. et stort engangsbeløb.

Det var en forsøgsordning at tage kunsthåndværk og formgivning med under kunstfonden. Folketingsudvalget drøftede i 1969 meget denne placering, og mange fandt, at den kunstneriske formgivning burde støttes ved, at man under Danmarks Erhvervsfond lavede en kulturfond, administreret af kunstnere og erhvervsfolk. Med det ordvalg, ministeren anvender i sin skriftlige fremsættelse, er jeg blevet i tvivl om, hvorvidt ministeren ønsker kunsthåndværket fortsat placeret under kunstfonden eller under en særlig fond. Udtrykket „et brederé samarbejde mellem erhvervslivet og kunstnerne“ forekommer mig at tale for et selvstændigt fond, også da merkantile synspunkter ikke kommer til udtryk gennem kunstfonden.

Ministeren taler angående brugskunst om